

عنوان مقاله:

اثربخشی معنادرمانی مبتنی بر اندیشه های مولانا بر بی حوصلگی زنان مطلقه

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی مطالعات روانشناسی سلامت روان (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

شیکا مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد روان شناسی، موسسه آموزش عالی غیردولتی ادیب مازندران، ساری، ایران

سیدعلی دوستدارطوسی - دکتری روانشناسی سلامت مدیر گروه روانشناسی ادیب مازندران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر، تعیین تاثیر معنادرمانی مبتنی بر اندیشه های مولانا بر بی حوصلگی زنان مطلقه شهرستان ساری بود. این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش، نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل بود. به طوری که دو گروه آزمودنی به صورت تصادفی انتخاب و در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه زنان مطلقه که در سه ماه اول سال ۱۴۰۱ به مرکز مشاوره پویا واقع در شهر ساری مراجعه نمودند به تعداد ۳۰ نفر با روش نمونه گیری غیرتصادفی و هدفمند انتخاب شدند و زنان مطلقه در گروه آزمایشی برای انجام مداخله درمانی قرار گرفتند. به طوری که، بعد از مشخص شدن آزمودنیها، آنها با استفاده از گمارش تصادفی در یکی از دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و کنترل (۱۵ نفر) قرار گرفتند. جهت جمع آوری داده ها از پرسشنامه بی حوصلگی فالمن و همکاران (۲۰۱۳) استفاده شده است. سپس معنادرمانی مبتنی بر اندیشه های مولانا طی ۸ جلسه ۶۰ دقیقه ای بر روی گروه آزمایش اعمال و در نهایت از هر دو گروه پس آزمون گرفته شد. روایی سازه پرسشنامه تایید شد و پایایی به روش آلفای کرونباخ و پایایی مرکب محاسبه و از نظر آماری مورد تایید است. داده های به دست آمده از پرسشنامه را پس از استخراج و طبقه بندی از طریق نرم افزار SPSS نسخه ۲۴ مورد تجزیه تحلیل قرار داده است، جهت تجزیه و تحلیل داده ها در بخش آمار توصیفی از فراوانی، میانگین و انحراف معیار و در بخش آمار استنباطی از آزمون تحلیل کوواریانس (ANCOVA) استفاده گردید. نتایج پژوهش حاکی بود معنادرمانی مبتنی بر اندیشه های مولانا بر بی حوصلگی زنان مطلقه شهرستان ساری اثربخش است.

کلمات کلیدی:

معنادرمانی مبتنی بر اندیشه های مولانا، بی حوصلگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1491670>

